

dan Bane blev anlagt, følger det ikke deraf, at man nu vil finde det rigtigt, at en Bane skal anlægges netop paa samme Maade og i samme Linie som den Gang. Der kan siden den Tid være indtruffet Omstændigheder, som kunne forandre vor Mening, bringe os til at sætte andre Summer og til overhovedet at træffe andre Bestemmelser, og naar nu den ærede Minister gjentagne Gange har sagt, at han i Grunden havde Bemyndigelse til at give Koncessionen, saa gjælder denne Koncession jo kun til den 1ste Februar 1873; til den Tid skulde Banen være aabnet, og selvfølgelig kan Bemyndigelsen egentlig ikke siges at være tilstede, saa at der altsaa er en aldeles tvingende Nødvendighed for hvilkensomhelst Indenrigsminister til at komme med en Lov som den foreliggende, naar han vil give en Koncession som den, der her er Tale om. Den meget ærede Minister gjorde adskillige Bemærkninger, særlig imod, hvad jeg havde sagt, og der var deriblandt navnlig een Bemærkning, som det undrede mig noget at høre. Den gik ud paa at spørge mig, om jeg maatte havde Midler til Raadighed for noget af disse Jernbane-anlæg paa Lolland. Dette tror jeg nu er et Spørgsmaal, som man ikke er vant til at høre hverken fra et Medlem til et andet og ikke heller fra en Minister til et Medlem; thi vi staa ikke her for at fortælle, hvilke Midler vi maatte kunde have til Raadighed, men derimod for at drøfte, hvorvidt den ene eller den anden Plan maa anses for at være den rigtige. Dernæst maa jeg gjentage ligeoverfor den ærede Minister, at jeg mener, at det fra Statens Synspunkt maa være det Dnskeligste, at der bliver ført to parallelle Linier til Thyssland, den ene fra Frederikshavn til Hamborg, den anden over Sjælland og Falster i Retning af Berlin, og, naar den ærede Minister antydede, at Planen til en Jernbane, som skulde forbinde den fælterste Linie med den holstenske, var sikket, saa tror jeg ikke, at man kan sige dette med nogen Bestemthed, i alt Fald fremgaar det ingenlunde af Motiverne, at dette er Tilfældet. I Slutningen af den ærede Ministers Foredrag kom da ogsaa en Tvivl frem i saa Henseende, idet Ministeren bemærkede, at der kun forelaa Sikkerhed for,

at vi vilde kunne faae Stykket indtil Sylt-holmen, men derimod turde han ikke med Bestemthed sige, at der forelaa Sikkerhed for Stykket fra Fehmern sydpaa. Det er dette Led, som mangler i Planen, og som gjør, at denne er ligesaa ufuldkommen som de andre Planer, der have været omtalte. Det maa nemlig erindres, at der dog ikke kan være Tale om at fremskynde denne Sag med Jernbanefart, dersom der kun er Spørgsmaal om en lokal Linie paa Lolland, og Mere er der ikke Sikkerhed for at faae. Var der Tale om den hele Plan, forelaa der Koncession fra tybss Side, vare Pengemidlerne tilstede, og var Selskabet virkelig dannet, ja, saa kunde der maasse være Spørgsmaal herom; men dette er ingenlunde Tilfældet; thi der foreligger, naar vi vedtage denne Lov, ikke Sikkerhed for Andet, end at vi kunne faae en Bane paa Lolland. Og her maa jeg da ligeoverfor det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) spørge, om der virkelig er en saadan Opfordring til at skynde sig med denne Sag. Ganste vist er Lolland mindre heldig stillet i Henseende til Jernbaneanlæg end andre Dele af Landet; den har ganste vist en lokal Bane af ganste udmærket Bestaffenhed, som forbinder den midterste By paa Den med en Havn, men det er dog ikke nogen Jernbanelængde, som staa i Forhold til Jernbanelængderne i det øvrige Land. Det indrømmer jeg; men jeg tror paa den anden Side ikke, at Lolland er udsat for ikke at faae en større Jernbanelængde, fordi vi tøve med at vedtage det foreliggende Lovforslag. Aarsagen til, at denne Sag drives saa stærkt frem, turde dog nærmest være den eiendommelige Handel, som er bleven afluttet om den nordvestsjaellandske Bane; dette er den oprindelige Aarsag til, at man ønsker at faae den her foreliggende Plan sikket strax, forbi Tilvebringelsen af Pengemidlerne til det nordvestsjaellandske Anlæg staa i en vis Forbindelse med Tilvebringelsen af Pengemidlerne til den Lollandske-Falsterste Bane. Jeg skal imidlertid ikke nærmere komme ind paa dette Punkt men kun sige, at den inderlige Forbindelse mellem disse forskellige Jernbaneanlæg ingenlunde er nogen af de ærede tilstedeværende Herrer ube-